

DPS

DEMOKRATSKA PARTIJA
SOCIJALISTA CRNE GORE

POSLANIČKI KLUB

SKUPŠTINA CRNE GORE

Predsjedniku

Aleksi Bečiću

CRNA GORA SKUPŠTINA CRNE GORE	
PRIMLJENO: 23. 3.	20 21. GOD. 11. 50
KLASIFIKACIONI BROJ: 00-61-2/21-74	
VEZA:	
EPA:	Broj: _____
SKRAĆENICA:	PRILOG: Datum, _____

81000 Podgorica
Bulevar Sv. Petra Cetinjskog 10

tel: 020/ 242 161
faks: 020/ 247 572

e-mail: klub.dps@skupština.me

Na osnovu člana 187 i 188 Poslovnika Skupštine Crne Gore, ministru pravde, ljudskih i manjinskih prava, Vladimiru Leposaviću, postavljam sljedeće

POSLANIČKO PITANJE:

Da li ste Vi kao ministar pravde, koji je između ostalog zadužen i za polje ljudskih i manjinskih prava, spremni da priznate da se u Srebrenici dogodio genocid, i da li bi se poklonili žrtvama Srebrenice?

Obrazloženje ću dati na sjednici Skupštine.

Odgovor tražim i u pisanoj formi.

POSLANIK

Andrija Nikolić

Црна Гора

Министарство правде, људских и мањинских права

CRNA GORA

SKUPŠTINA CRNE GORE

Подгорица, 26. март 2021. године

Број: 01-008/21-3090

СКУПШТИНА ЦРНЕ ГОРЕ
г. Алекса Бечић, Предсједник

PRIMLJENO:	26. 03.	20 21	GOD.
KLASIFIKACIONI BROJ:	00-61-2/21-74/2		
VEZA:			
EPA:			
SKRAĆENICA:			PRILOG:

Уважени господине Бечићу,

Достављам одговор на посланичко питање које ми је упутио господин Андрија Николић:
„Да ли сте Ви као министар правде, који је задужен и за поље људских и мањинских права, спремни да признате да се у Сребреници догодио геноцид и да ли би се поклонили жртвама Сребренице?“:

Уважени господине Николићу,

Имајући у виду начин на који сте формулисали посланичко питање, најприје желим да Вам предочим да није на министру правде, као што није на било којем појединцу који није учествовао у догађају, да призна или евентуално пориче постојање било којег кривичног дјела или ратног злочина. Питање које сте поставили је питање које се поставља искључиво окривљеном лицу у судници. Ако се зна, а нажалост није нам непознато, да злочин геноцида подразумијева укљученост различитих колективитета, те да посебна намјера и организација спровођења овог злочина стигматизује не само учиниоце, већ и читаве народе – јасно је да политичко расправљање и утврђивање о злочину геноцида представља сукобе продуженог трајања. Искрено се надам да Ви, лично, ипак немате намјеру да питањима као што је ово продужавате ехо крвавих братоубилачких сукоба из којих је ово друштво једва, и још увијек не до краја, изашло.

Злочин геноцида, о којем говорите у свом посланичком питању, од осталих ратних злочина разликује један посебан елемент, а то је геноцидна намјера односно намјера да се уништи читав један народ. Питање које сте поставили јесте питање о томе да ли су ратни злочинци у Сребреници 1995. године имали геноцидну намјеру или нису. Ја то не могу да знам. Могу само да вјерујем судијама из Хага, па било онима који су гласали за овакву правну квалификацију или онима из судског вијећа који су о овом питању заузели тзв. издвојено мишљење. Питање квалификације злочина који је према Бошњацима учињен у Сребреници, као и многа друга питања из грађанског рата у бившој Југославији, и даље су предмет, не само емотивних поступања и непримјерених реакција, већ и стручних полемика. То је разумљиво, будући да је одлука Међународног суда правде, којом је злочин у Сребреници оквалификован као геноцид, заснована на налазима Хашког трибунала који је, осим што је основан резолуцијом умјесто међународним уговором, готово у потпуности урушио своју легитимност након случаја у којем су докази извјестиоца Савјета Европе о вађењу и трговини органима цивилних српских жртава на Космету уништени у самом том суду. Сигуран сам да ниједан истакнути припадник српског народа не негира да је у

Црна Гора

Министарство правде, људских и мањинских права

Сребрници учињен стравичан злочин чије жртве требају стални помен и пијетет, као што и његови учиниоци требају заслужену казну. Оно што је српском и бошњачком народу потребно данас више него икада, а чему питања као што је ваше никако не доприносе, јесте разумијевање да су и један и други народи-жртве. Само у последњем грађанском рату, нема простора на којем су живјели, а да Срби нису били са истог прогањани свирепим убиствима и етничким чишћењима. Исти народ је већ скоро читав један вијек лишен права да се стотине и стотине хиљада јасеновачких жртава означе као жртве планског убијања, иако је ријеч о нечему што је било у надлежности Трибунала у Нирнбергу када је, нажалост, чувена Конвенција о спрјечавању и кажњавању злочина геноцида и усвојена.

Отуда су, господине Николићу, и сви наши данашњи проблеми и невоље. Ви сте, као народни посланик, дужни да знате да постављање питања као што је Ваше, игнорише чињеницу да у несрећним догађајима, какви су се збили у Сребреници и Босни и Херцеговини, пате све стране. Због тога Ваше питање и њему припадајуће политичко понашање само увећава и продужава ту патњу.

Као министар правде, људских и мањинских права, ја имам обавезу да поступама са максималним поштовањем и да се односим са разумијевањем према свима једнако, па тако и према Бошњацима и Србима, а нарочито према ономе што је будућност њиховог међусобног односа. Ја, господине Николићу, нисам био ратни профитер, па нећу бити ни антиратни профитер. Стога се и нећу у јавном животу корисити колективним осудама и стигматизацијама било које врсте, а које су до сада у овој земљи изазвале толико тога лошег међу људима и грађанима.

Спреман сам да признам да је у Сребреници учињен злочин геноцида када се то и недвосмилено утврди. Свакако нећу, као што то нисам чинио ни раније, негирати правну важност одлука међународних тијела, а нарочито нећу спорити осјећања Бошњака и муслимана који неће престати да у својим срцима доживљавају злочин у Сребреници као сопствену, али и трагедију и опомену свих нас и за све нас. Апелујем на Вас, посланиче Николићу, као и на све политичаре и јавне личности да у овако осјетљивим стварима мање испитујемо, а више слушамо једни друге. Тако ћемо лакше сазнати да су искуства, жеље и надања свих нас једнака и да нас она чине људима.

Спреман сам да се поклоним свим жртвама, а нарочито сам спреман да се поклоним жртвама Сребренице, јер су то жртве мојих пријатеља и суграђана, па то и овом приликом чиним.

С поштовањем,

МИНИСТАР

Др Владимир Лепосавић